

o uhelném hospodářství v Německu a, pokud podle nich lze považovati zákaz dodávky do určité oblasti za nahodilou nemožnost plnění, nýbrž i okolnosti odůvodňující, že za nemožnost tu žalovaná neodpovídá, zejména zda nastaly takové skutečnosti, které omlouvají žalovanou, že se včas nekryla. Posléze bude po případě zjistiťi a uvážiti, zda znemožnění plnění nastalo již před 30. srpnem 1926 a zda žalovaná mohla aspoň vagony do té doby objednané žalobci dodatí a zda brání žalobnímu nároku dodací podmínky syndikátu.

Čís. 9409.

Společenstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

K zápisu výmazu likvidační firmy společenstva není třeba svolení berní správy ve smyslu § 8 zákona ze dne 17. února 1920, čís. 134 ř. zák.

Fuse společenstva jest zvláštním způsobem jeho zrušení usnesením společenstva. Má-li společenstvo splynouti s jiným, jest se předem usnésti na jeho zrušení a na likvidaci.

Společenstvo, vstoupivší do likvidace, nemůže se již usnáseti na odvolání zrušení a likvidace společenstva.

(Rozh. ze dne 28. listopadu 1929, R I 647/29.)

Rejstříkový soud povolil výmaz společenstva z rejstříku a zamítl žádost členů bývalého družstva o zastavení výmazu družstva a za opětný zápis firmy družstva do společenstevního rejstříku a za výmaz likvidace firmy i likvidatorů. Důvody: Likvidace a skončení likvidace bylo řádně svolanou valnou hromadou družstva usneseno a schváleno a nemůže býti měněno pouhým jednostranným prohlášením jednotlivých bývalých členů družstva, nesouhlasících s usnesením o likvidaci družstva a o jeho výmazu, ani usnesením pozdější mimořádné valné hromady, která ani způsobem předepsaným stanovami nebyla řádně svolána. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Ke správným, stavu věci i zákonu vyhovujícím důvodům napadeného usnesení dodává se jen ještě toto. Co se týče otázky, zda jsou zaplacené daně družstvem dluhované, jest dodatečným šetřením, zejména přípisem berního úřadu zjištěno, že družstvo má veškeré daně včetně do roku 1928 zcela zaplacené, čímž jest splněn předpoklad pro navržený výmaz společenstva a pro skončení likvidace. Družstvo ostatně vykázalo návrhem ze dne 9. března 1928, že se valná hromada ze dne 28. října 1927 usnesla na výmazu družstva a že likvidátorům bylo uděleno absolutorium a předložilo o provedené likvidaci konečnou likvidační uzávěrku. Když takto soudu rejstříkovému prokázáno bylo skončení likvidace, nebylo důvodu odepřítí žádaný výmaz družstva ze společenstevního rejstříku a právem tudíž prvý soud povolil výmaz družstva z rejstříku. Důsledkem toho však právem zamítl rejstříkový soud žádost stěžovatelů za opětný zápis firmy, o niž jde, to tím spíše, ano vstoupení družstva do likvidace znamená tolik, že družstvo bylo zrušeno podle § 36 zákona ze dne

9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák. a, když zrušeno bylo, přestalo jako takové existovati a nemohlo se již usnášeti na odvolání zrušení a likvidace družstva. Odvolání likvidace není tudíž již možné. Družstvo již zrušené mohlo by tedy jen obživnouti tak, že by znova bylo založeno, toho případu však tu není. Usnesení na odvolání zrušení a likvidace družstva jest za tohoto stavu věci bezvýznamné.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Napadené usnesení rekursního soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení soudu rejstříkového, není ve zřejmém rozporu ani se zákonem ani se spisy, a není ani stíženo zmatečností. Není tu tedy podmínek § 16 cís. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák. a nemohlo býti dovolací stížnosti vyhověno. Vzhledem k vývodům této stížnosti jest však dodati ještě toto: Jak nejvyšší soud již vyslovil v plenárním usnesení ze dne 21. června 1923, čís. pres. 540/23 (čís. 2753 sb. n. s.), není k zápisu výmazu likvidační firmy vůbec třeba svolení berní správy ve smyslu § 8 zákona ze dne 17. února 1920, čís. 134 sb. z. a n. Bylo ho ovšem třeba k zápisu usnesení o dobrovolném zrušení společenstva, rejstříkový soud si však před vyřízením opovědi zrušení a likvidace družstva ze dne 6. listopadu 1928 nevyžádal toto svolení a povolil zápis usnesením ze dne 19. listopadu 1926. Než tato závada byla odklizená dodatečným prohlášením berní správy ze dne 13. listopadu 1929, že proti výmazu firmy společenstva v likvidaci není námitek. I jinak bylo vyhověno podmínkám, jež třeba splniti před výmazem firmy. Společenstvo usneslo se na valné hromadě dne 5. září 1926 na likvidaci po sloučení se stejnojmenným družstvem v P. Zákon ze dne 9. dubna 1873 čís. 70 ř. zák. se sice výslovně nezmiňuje o fusi jako zrušovacím důvodu, než fuse podle své právní povahy není než zvláštním způsobem zrušení družstva usnesením společenstva (§ 36 čís. 2 uved. zák.). Má-li tedy společenstvo splynouti s jiným, nutno se předem usnésti na jeho zrušení a na likvidaci, což se právě stalo na valné hromadě ze dne 5. září 1926. Jinak bude obdobně použiti i předpisu čl. 247 obch. zák., při čemž jest však nezbytně třeba zachovati se i podle § 40 zák. družstevního co do vyzvání věřitelů, by se u společenstva přihlásili (viz Dr. Emil Stross: Das öster. Genossenschaftsrecht str. 245 a srovnej Dr. Karel Hermann Otavský: Všeobecný zákon obchodní str. 851 a II. díl str. 1774). Toto vyzvání jest ve spisech vykázáno. Valná hromada ze dne 28. října 1927 schválila konečnou likvidační bilanci, udělila likvidátorům absolutorium a usnesla se na výmazu družstva ze společenstevního rejstříku, tedy na výmazu likvidační firmy. Podle konečné bilance vyvažují pasiva družstva jeho aktiva. Není tedy závady, by navrhovaný výmaz nebyl povolen. Vyslovují-li stěžovatelé domněnku, že likvidační bilance nebyla správná, nemůže to vyvrátiti skutečnost, že byla valnou hromadou schválena a že bylo likvidátorům dáno absolutorium. Bilance byla sestavena ke dni 28. října 1927 a téhož dne byla valnou hromadou schválena a absolutorium

likvidátorům uděleno. Tím dnem jest tedy pokládati likvidaci zrušeného družstva za skončenou. Pokud byla zamítnuta opověď stěžovatelů k opětovnému zápisu družstva, stačí poukázat ke správným důvodům napadeného usnesení, které se v podstatě kryjí s rozhodnutím nejvyšš. ho soudu čís. 3602 sb. r. s.

Čís. 9410.

Odkazovníku nepřisluší právo k rekursu do usnesení, jímž bylo schváleno projednání pozůstalosti soudním komisařem, ani do usnesení o odevzdací listině.

(Rozh. ze dne 28. listopadu 1929, R I 769/29.)

Do usnesení p o z ů s t a l o s t n í h o s o u d u, jímž bylo schváleno projednání pozůstalosti notářem jako soudním komisařem, a v němž bylo dále uvedeno, které věci byly pojaty do pozůstalosti a že odevzdací listina bude vydána, až budou zapraveny dědické poplatky, podal odkazovník rekurs, v němž uváděl v podstatě, že napadené usnesení spočívá na nesprávném ocenění pozůstalosti, čímž prý jest zkrácen. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs odkazovníků.

D ů v o d y:

Stěžovatel vystupuje v pozůstalostním řízení jako odkazovník. Ale odkazovníku neposkytuje zákon v pozůstalostním řízení zásadně vliv na soudní rozhodování o tom, které věci jsou nebo nejsou pozůstalostním jměním. Vyplývá to již z ustanovení § 95 nesp. říz., podle něhož nepatří odkazovník k osobám, které jest z úřední povinnosti obeslati k soupisu pozůstalosti, leč že by šlo o případ § 812 obč. zák. Ježto nejde o takový případ, ani o případ, jenž jest podkladem rozhodnutí čís. 7267 sb. n. s., a ani z ustanovení §§ 159 až 161 nesp. říz. a 817, 685, 688 obč. zák. určujících práva odkazovníků, nevyplývá, že zákon vyhradil odkazovníkům vliv na projednávání pozůstalosti, bylo stěžovateli odepříti podle § 9 nesp. říz. právo ke stížnosti.

Čís. 9411.

Provozování zvěrolékařské praxe po živnostensku není obchodem. Splátkové obchody (zákon ze dne 27. dubna 1896, čís. 70 ř. zák.).

Jde o obchod splátkový, měla-li býti kupní cena za věc zaplácena z části hotově, z části ve splátkách zajištěných směnkami s ručitelem.

Předpis § 6 (3) zák. platí, ať byl žalovaný zastoupen advokátem nebo nebyl. Nezáleží na tom, zda se žalovaný pustil do projednávání a vznesl námitku nepřislušnosti teprve po provedení důkazů.

(Rozh. ze dne 28. listopadu 1929, R I 920/29.)